NN 22/2018 (6.3.2018.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj: UsII-113/17-8 od 14. prosinca 2017.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

438

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš-Beroš i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članica vijeća, te više sudske savjetnice Veseljke Kos, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d. iz Zagreba, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa Irena Brezovački, dipl. iur. na temelju generalne punomoći broj: Su-511/2013, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Pašman, koju zastupa opunomoćenik Dejan Španović, odvjetnik u Zagrebu, Trnjanska cesta 59, u predmetu utvrđivanja infrastrukturnog operatora i utvrđivanja visine naknade za pravo puta, u sjednici vijeća održanoj 14. prosinca 2017.

presudio je

I. Poništava se rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-03/16-11/386, Ur.broj: 376-10-17-8 od 8. svibnja 2017.

II. Odbija se zahtjev Općine Pašman za naknadu troškova upravnog spora.

III. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika utvrđeno je da je tužitelj Infrastrukturni operator za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu izgrađenu na pobliže navedenim nekretninama, te u pobliže navedenim katastarskim općinama, koje su u vlasništvu, odnosno pod upravom Općine Pašman, te se infrastrukturnom operatoru za te nekretnine izdaje potvrda o pravu puta i utvrđuje visina naknade za pravo puta na nekretninama navedenima u točki I. izreke rješenja, u iznosu od 134.938,70 kn godišnje (II. izreke), u roku i na način pobliže utvrđenima u točkama III. i IV tog rješenja.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu svih zakonom propisanih razloga, te nastavno pobliže opisuje kronologiju događaja, kao i postupanje tuženika u svezi sa zahtjevom zainteresirane osobe Općine Pašman. Premda je tuženik priznao pravo vlasništva i upravljanja općine, te je time zainteresiranoj osobi priznao status ovlaštenika naknade za pravo puta, ističe da se to odnosi na nekretnine koje se ne nalaze u vlasništvu općine niti su pod njenim upravljanjem.

Naprijed navedeno tvrdi da proizlazi iz podataka tablice koja je sastavni dio rješenja, iz čega nadalje slijedi da općina nije legitimirana u postupku, jer nije sukladno članku 5. stavku 1. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta dokazala da je upravitelj općeg dobra odnosno vlasnik svih čestica obuhvaćenih rješenjem. Također dodaje da se prema podacima iz zemljišnih knjiga predmetne nekretnine vode kao: »pomorsko dobro«, te »opće narodna imovina«, a da je riječ o pravnom režimu općih dobara – dijelova prirode koji prema svojim svojstvima ne mogu biti u vlasništvu niti jedne osobe, već na uporabi svih, sukladno pobliže navedenim pozitivnim propisima. Sa tim u vezi se poziva i na zaštitu povjerenja u zemljišne knjige, što znači da su podaci upisani u zemljišnim knjigama istiniti i potpuni, te da bi za utvrđenje statusa i stvarnih prava na nekoj nekretnini bilo mjerodavno stanje podataka u zemljišnim knjigama, pa je tuženik mogao samo u odnosu na pojedine nekretnine izdati potvrdu o pravu puta, konkretno u odnosu na nekretnine čijih je vlasnik odnosno upravitelj općina, ali ne i u odnosu na druge nekretnine.

Nastavno u tužbi ističe i druge razloge zbog kojih smatra da potvrda o pravu puta nije od utjecaja na cjelovitost i sigurnost uporabe mreže, te da je tuženik odluku donio uz pogrešnu primjenu odredaba mjerodavnog prava.

Konačno ističe da eventualno i sporni imovinskopravni odnosi nisu ujedno i opravdani razlog zbog kojeg bi se mogle poduzimati radnje koje bi onemogućavale funkcioniranje djelatnosti tužitelja, obzirom da je riječ o djelatnosti od interesa za Republiku Hrvatsku, te dodaje i druge razloge koji su smatra uslijed bitne povrede pravila postupka, te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja utjecali na donošenje nezakonite odluke.